

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

21.

július 9.

**II. János Pál pápa FAMILIARIS CONSORTIO című
apostoli buzdítása**

**az egész Katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez
a keresztény család feladatairól a mai világban**

(III/2-A. rész: Az élet továbbadása)

Ahogy már korábban említettük, ez az apostoli buzdítás az 1980 őszén megtartott VI. Püspöki Szinódus ajánlásai alapján készült. A Szinódus atyái az utolsó gyűlésen a következőképp nyilatkoztak: *„Ez a szent Szinódus, amely a hitben Péter Utódával egységben gyűlt össze, szilárdan tartja azt, amit a II. Vatikáni Zsinat (vö. Gaudium et Spes 50.p.), s utána a Humanae vitae enciklika tanít; s különösen azt, hogy a házastársi szeretetnek egészen emberinek, kizárólagosnak, és az új élet felé nyitottnak kell lennie. „*

A Familiaris Consortio e része amint látjuk kimondja, hogy az Egyház nem akar semmi újat sem elvenni, sem hozzátenni ahhoz, amit az élet továbbadása tekintetében mindeddig hirdetett. Ez az Egyháznak *„ mindig régi és mindig új tanítása és törvénye ”.*

Ha figyelmesen elolvassuk ezt a részt, akkor mégis inspirálhat bennünket néhány gondolat. Nekem az egyik fontos gondolat a következő volt: A 3. fejezet bevezetőjében arról szól, hogy milyen sokan és milyen sokféleképpen keltenek félelmeket az emberekben az emberi lét értelméről, az emberiség jövőjéről. Mások pedig kisajátítani igyekeznek maguknak a technika, a haladás vívmányait, és közben másokra *„fogamzástóló eszközöket, vagy még rosszabb módszereket kényszerítenek”.* Ezekkel szemben ez az apostoli buzdítás ezt üzeni:

„ Az Egyház mindezek ellenére szilárdan hiszi, hogy az emberi élet, bármilyen törekeny és keserves, mindig az Isteni jószág nagyszerű ajándéka. Az Egyház ... minden egyes életben fölfedezi annak az „Ámen”-nek a ragyogását, amely maga Krisztus. „

Erről az „Ámen”-ről volna érdemes kicsit tovább elmélkednünk az élet továbbadásával, az élet tiszteletével kapcsolatban. Milyen mélyen gyökerezik ez bennünk, vagy sokszor mégis hogyan adunk helyt a szívünkben, a gondolatainkban, vagy mások előtt hangoztatott véleményeinkben az ellenkező irányú „huhogásoknak”?

Az élet továbbadásával kapcsolatos kérdéseket profán hasonlaltal élve úgy is tekinthetjük, mint egy mérkőzést. Lehet, hogy mi magunk is ott küzdünk a küzdőtéren, és az is lehet, hogy már nem küzdünk, csak „drukkerek” vagyunk. Akár, ha küzdesz, akár, ha drukkolsz, nagyon fontos, hogy ezt milyen lelkülettel teszed.

Beállsz-e huhogni és félelmeket kelteni, vagy azok pártján állsz, akik tisztelik az „Ámen”-t? Drukkolsz-e nekik, támogatód-e őket?

Ez az apostoli buzdítás nem csak házaspároknak szól, hanem minden jó szándékú embernek. Törvényhozóknak, orvosoknak, pedagógusoknak, lelkipásztoroknak, mindenkinek, aki asszonytól született. Meg is fogalmazódik, ebben a részben is az igény, hogy mennyire fontos a közös, helyes gondolkodás, a közös elvi alapokon való, egységes hozzáállás.

Hogyan, milyen eszközökkel, milyen cselekedeteimmel szolgálom az életet, hogyan tudom, hogyan tudnám, és hogyan szoktam kimondani az Áment-t az élet szolgálatára?

Van, aki harcosan védi a környezetet. Van, aki elmerül a lélek- vagy természetgyógyászatba. Van, aki aszkéta módjára visszafogja a fogyasztását. Van, aki sportol, edzi magát, fitness, wellness, stb. Jól jövedelmező iparágak élnek és virulnak ezekből.

Fontos az egészség, fontos, az is, hogy a jövőnket ne éljük fel, de még fontosabb talán, ha vigasztalást, vagy bármilyen konkrét segítséget tudunk adni egy olyan házaspárnak, akiknek éppen az „Ámen”-jük kimondásával van testi, lelki, vagy bármilyen anyagi problémájuk.